

φόρου οίον και τὸ ποσὸν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προσώπου τούτου τὸ προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἄλλων ἢ ἀποδοχῶν πρὸς τὸ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ, καὶ τοῦ μέρους τοῦ ποσοῦ τοῦ θεβαιωθέντος φόρου συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω ὑποπαράγραφον (ii) τὸ ὁποῖον ἔχει τὸν αὐτὸν λόγον πρὸς τὸ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ οὕτω θεβαιωθέντος φόρου οἷον καὶ τὸ ποσὸν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προσώπου τούτου τὸ προερχόμενον ἐξ ἀποδοχῶν πρὸς τὸ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ.

ΠΙΝΑΞ

(Ἄρθρον 34)

(Αἱ ἐν τῷ παρόντι Πίνακι ἀναφοραὶ εἶναι εἰς ἄρθρα τοῦ βασικοῦ νόμου ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου).

Παράγραφος (στ) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 5.

Παράγραφοι (γ) καὶ (δ) τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἄρθρου 5.

Ὑποπαράγραφος (ii) τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἄρθρου 12.

Ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 23.

Ἄρθρον 32.

Ὁ περὶ Καθορισμοῦ τοῦ Ποσοῦ καὶ Ἀνακτήσεως Φόρων (Τροποποιητικὸς) Νόμος τοῦ 1969 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 61 τοῦ 1969

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΚΤΗΣΕΩΣ ΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΝ ΤΟΥ 1963

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Καθορισμοῦ τοῦ Ποσοῦ καὶ Ἀνακτήσεως Φόρων (Τροποποιητικὸς) Νόμος τοῦ 1969, θὰ ἀναγινώσκηται δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ περὶ Καθορισμοῦ τοῦ Ποσοῦ καὶ Ἀνακτήσεως Φόρων Νόμου τοῦ 1963 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς νόμος»).

Συνοπτικὸς τίτλος.

53 τοῦ 1963.

2. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ βασικοῦ νόμου.

(α) διὰ τῆς ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆς λέξεως «Διευθυντῆς» ἀντικατάστασεως τῶν λέξεων «Λειτουργὸς Προσόδων» (3η καὶ 4η γραμμὴ) διὰ τῶν λέξεων «Λειτουργὸς τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν Προσόδων» καὶ

(β) διὰ τῆς διαγραφῆς τοῦ ὀρισμοῦ τῶν λέξεων «πρόσωπον διαμένον ἐν τινι τόπῳ».

3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀριθμήσεως τοῦ ὑφισταμένου μέρους αὐτοῦ ὡς ἐδαφίου (1) καὶ τῆς εὐθὺς μετὰ τοῦτο προσθήκης τῶν ἀκολούθων νέων ἐδαφίων :

Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ βασικοῦ νόμου.

«(2) Οίαιδήποτε αρμοδιότητες αί όποιαί, δυνάμει τών διατάξεων του παρόντος Νόμου, δύνανται νά άσκηθώσιν υπό του Διευθυντού και οίαιδήποτε αρμοδιότητες αί όποιαί, δυνάμει τών διατάξεων ολουδήποτε έτέρου νόμου έπιβάλλοντος ολονδήποτε φόρον, δύνανται νά άσκηθώσιν υπό αυτού είτε υπό την Ιδιότητά του ως Διευθυντού είτε υπό την Ιδιότητά του ως Έφόρου του τοιούτου φόρου δύνανται νά άσκηθώσι παραλλήλως ή ταύτοχρόνως δυνάμει τών διατάξεων του παρόντος Νόμου και του τοιούτου έτέρου νόμου ή συνδεδεασμένως δυνάμει τών διατάξεων άμφοτέρων, πάσα δέ σχετική ειδοποίησις, κοινοποίησις ή κατάστασις ή όποία άπαιτείται ή δύνανται νά δοθῆ ή γενῆ ή υπό αυτού δυνάμει οίασδήποτε τών προαναφερθεισών διατάξεων δύνανται νά γενῆ ως συνδεδεασμένον έγγραφον και νά υπογραφῆ ή υπό αυτού είτε υπό την Ιδιότητά του ως Διευθυντού είτε υπό την Ιδιότητά του ως Έφόρου είτε ή άμφοτέρας τās Ιδιότητας ταύτας.

(3) Διά τούς σκοπούς του παρόντος άρθρου—

‘αρμοδιότητες’ σημαίνει τās εις τόν Διευθυντήν ή τόν Έφορον χορηγουμένας έξουσίας και έπιβαλλόμενα καθήκοντα δυνάμει τών διατάξεων του παρόντος Νόμου ή ολουδήποτε έτέρου νόμου έπιβάλλοντος ολονδήποτε φόρον, αντίστοιχως·

‘Έφορος’ σημαίνει τόν έπιφορτισμένον τά τῆς έφαρμογῆς ολουδήποτε έτέρου νόμου έπιβάλλοντος ολονδήποτε φόρον λειτουργόν, ή υπό ολονδήποτε τίτλον δυνατόν ούτος νά καλήται έν αύτῳ·.

Τροποποίησις
του άρθρου 5
του βασικού
νόμου.

4. Το άρθρον 5 του βασικού νόμου διά του παρόντος τροποποιείται ως άκολουθως :

(α) διά τῆς έκ του έδαφίου (2) διαγραφῆς τών λέξεων «έπί του τοιούτου αντικειμένου δι' 8 τό πρόσωπον τοῦτο υπέχει φορολογικήν εϋθύνην» (5η, 6η και 7η γραμμῆ)·

(β) διά τῆς έν τέλει αυτού προσθήκης του άκολουθου νέου έδαφίου :

«(3) Αί δυνάμει τών διατάξεων του παρόντος άρθρου άπαιτούμεναι δηλώσεις δέον νά είναι έν τύπῳ έγκεκριμένῳ υπό του Διευθυντού.».

Τροποποίησις
του άρθρου 6
του βασικού
νόμου.

5. Το άρθρον 6 του βασικού νόμου διά του παρόντος τροποποιείται ως άκολουθως :

(α) διά τῆς έν τῆ έπιφυλάξει του έδαφίου (5) αντικαταστάσεως τών λέξεων «τό ποσόν τό προνοούμενόν έν τῷ έπιβαλόντι τόν φόρον νόμῳ» (5η και 6η γραμμῆ) διά τών λέξεων «εικοσιπέντε λίρας»·

(β) διά τῆς ένθέσεως, εϋθὺς μετά τό έδαφίον (5), του άκολουθου νέου έδαφίου και τῆς επαναριθμήσεως του έδαφίου (6) ως έδαφίου (7) :

«(6) Ο Διευθυντής δύνανται ν' άπαιτήσῃ παρ' ολουδήποτε προσώπου όπως έφοδιάσῃ αυτόν διά δηλώσεως παρεχούσης πλήρη στοιχεία ολουδήποτε ένοικίου καταβαλλομένου ή υπό αυτού εις ολονδήποτε έτερον πρόσωπον έν ολουδήποτε έτει.».

Τροποποίησις
του άρθρου 7
του βασικού
νόμου.

6. Το άρθρον 7 του βασικού νόμου διά του παρόντος τροποποιείται ως άκολουθως :

(α) διά τῆς διαγραφῆς τῆς έν τέλει τῆς παραγράφου (α) του έδαφίου (1) λέξεως «και» και

(β) διά τῆς διαγραφῆς τῆς έν τέλει τῆς παραγράφου (β) του έδαφίου (1) τελείας και τῆς προσθήκης τών λέξεων «και την ύφισταμένην διά γάμου σχέσιν μεταξύ ολουδήποτε δύο τών έταίρων.».

7. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς καταργήσεως τῶν ἐδαφίων (2) καὶ (3) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διὰ τῶν ἀκολουθῶν ἐδαφίων :

Τροποποιήσις
τοῦ ἄρθρου 9
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

«(2) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπόν τι μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ διεξάγει ἐργασίας μετὰ προσώπου διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ καὶ ὁ Διευθυντὴς κρίνει ὅτι, λόγῳ τῆς στενῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίαν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου καὶ τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐλέγχου ὁ ὁποῖος ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐπὶ τοῦ πρώτου, ἡ πορεία τῶν μεταξὺ τῶν προσώπων τούτων ἐργασιῶν ἠδύνατο νὰ διευθετηθῇ καὶ διηυθετήθῃ κατὰ τρόπον ὥστε αἱ ἐργασίαι αἱ διεξαγόμεναι ὑπὸ τοῦ διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου ὡς ἐκ τῆς σχέσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου οὐδὲν ἀντικείμενον φόρου ἀπέφερον, ἢ ἀπέφερον ἀντικείμενον φόρου κατώτερον τοῦ συνήθως ἀναμενομένου ὅπως προκύψῃ ἐκ τῶν τοιούτων ἐργασιῶν, τὸ διαμένον ἢ διεξάγον ἐργασίαν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ πρόσωπον ὀφείλει, ὅταν τοῦτο ἀπαιτηθῇ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ παραδώσῃ δῆλωσιν τοῦ ἀντικείμενου φόρου τοῦ ἐν λόγῳ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου δι' οἰονδήποτε εἰδικῶς καθοριζόμενον ἔτος ὡς ἐάν τὸ διαμένον ἢ διεξάγον ἐργασίαν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ πρόσωπον ἦτο ἀντιπρόσωπος τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου.

(3) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ Διευθυντὴς κρίνει ὅτι τὸ ἀληθὲς ποσὸν τοῦ ἀντικείμενου φόρου οἰονδήποτε προσώπου μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ καὶ συναλαττομένου μετὰ προσώπου διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ δὲν δύναται ἀνὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ ἐξακριβωθῇ εὐκόλως, ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου ὅπως ἐντὸς τῆς ἐν τῇ εἰδοποιήσει καθοριζομένης προθεσμίας ἐφοδιάσῃ αὐτὸν διὰ καταστάσεων ἢ στοιχείων τῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου μέσω ἢ ὁμοῦ μετὰ τοῦ διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου καθ' οἰονδήποτε εἰδικῶς καθοριζόμενον ἔτος, δύναται δὲ νὰ ὑπολογίσῃ τὸ ἀντικείμενον φόρου τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου ἐπὶ δικαίας καὶ εὐλόγου ποσοστιαίας ἀναλογίας τοῦ ὀλικῆ τοῦ κύκλου τῶν οὕτω γενομένων ἐργασιῶν :

Νοεῖται ὅτι τὸ ὕψος τῆς ποσοστιαίας ἀναλογίας καθορίζεται ἐν ἐκάστη τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν.»

8. Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

Τροποποιήσις
τοῦ ἄρθρου 20
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

(α) διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδαφίου (1) διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἐδαφίου :

«(1) Ἐάν οἰονδήποτε πρόσωπον ἀμφισβητῇ τὴν εἰς αὐτὸν ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν, τὸ πρόσωπον τοῦτο δύναται, δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως ἐνστάσεως, νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸν Διευθυντὴν πρὸς ἐπάνεξέτασιν καὶ ἀναθεώρησιν αὐτῆς. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη δέον ὅπως ἐκθέτῃ ἐπακριβῶς τοὺς λόγους τῆς ἐνστάσεως του εἰς τὴν φορολογίαν, ἐκτὸς δὲ ἐάν ἄλλως προβλέπηται ἐν οἰονδήποτε ἑτέρῳ νόμῳ, δέον ὅπως αὕτη δοθῇ οὐχὶ θραδύτερον τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς ὁ ὁποῖος ἔπεται τοῦ μηνὸς ἐν τῷ ὁποίῳ ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 ἀναφερομένη εἰδοποίησις ἐδόθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦτο :

Νοεῖται ὅτι ὁ Διευθυντὴς, ὅταν ἱκανοποιηθῇ ὅτι, λόγῳ ἀπουσίας ἐκ τῆς Δημοκρατίας, ἀσθενείας ἢ ἄλλης εὐλόγου

αίτιας, τὸ ἀμφισβητοῦν τὴν φορολογίαν πρόσωπον ἐκωλύθη τοῦ νὰ δώσῃ τὴν εἰδοποίησιν ἐνστάσεως ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας, χορηγεῖ εὐλογον κατὰ τὰς περιστάσεις παρατάσιν τῆς προθεσμίας ταύτης.»

(β) διὰ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ (α) τοῦ ἐδαφίου (3) ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀντικείμενον» (γραμμὴ 3) διὰ τῶν λέξεων «πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου» καὶ τῆς ἐνθέσεως ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (iii) αὐτῆς, εὐθὺς μετὰ τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον ἔπεται τῶν λέξεων «ἢ ἀμφοτέρων» (γραμμὴ 4), τῶν λέξεων καὶ κόμματος «εἴτε ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ εἴτε ἀλλαχοῦ.»

(γ) διὰ τῆς ἐν τέλει αὐτοῦ προσθήκης τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἐδαφίου :

«(5) Ἐν ἡ περιπτώσει οἰονδήποτε φορολογηθέν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐνέστη εἰς τὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς αὐτὸ φορολογίαν, δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπόκειται εἰς φορολογίαν, ὁ Διευθυντὴς χωρεῖ εἰς καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ ἐνισταμένου προσώπου θάσει τῆς διαθεσίμου αὐτῷ μερτυρίας καὶ πληροφορεῖ καταλλήλως τὸ ἐνιστάμενον πρόσωπον.»

Τροποποίησις
τοῦ ἀρθροῦ 21
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

9. Τὸ ἐδάφιον (3) τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἀντικαταστάσεως τῆς λέξεως «τριῶν» (5ῃ γραμμῇ) διὰ τῆς λέξεως «ἕξ».

Κατάργησις
τοῦ ἀρθροῦ 23
τοῦ βασικοῦ
νόμου καὶ
ἀντικατά-
στασις αὐτοῦ
διὰ νέου
ἀρθροῦ.

10. Τὸ ἀρθρον 23 τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἀρθροῦ :

23.—(1) Ὅσακις ὁ Διευθυντὴς κρίνῃ ὅτι πρόσωπόν τι ἐφ' οὗ ἐπεβλήθη φόρος δυνάμει οἰονδήποτε νόμου, περιλαμβανομένου καὶ νόμου Κοινοτικῆς Συνελεύσεως ἐπιβαλόντος προσωπικὸν φόρον ὑπὸ μορφὴν φόρου εισοδήματος, ψηφισθέντος εἴτε πρὸ εἴτε κατόπιν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δὲν ἐφορολογήθη ἢ ἐφορολογήθη διὰ ποσοῦ ἐλάσσονος ἐκείνου διὰ τοῦ ὁποῖου ὤφειλε νὰ φορολογηθῇ, ὁ Διευθυντὴς δύναται, ἐντὸς τοῦ φορολογικοῦ ἔτους ἢ ἐντὸς ἕξ ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ, νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦτο φορολογίαν τοιοῦτου ποσοῦ ἢ τοιοῦτου ἐπιπρασθέτου ποσοῦ ὡς ἐπεβλήθη δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου καὶ ἔδει νὰ εἶχε θεβαιωθῇ καὶ ἀνακτηθῇ δυνάμει τῶν ἐν λόγω διατάξεων, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς τοιαύτης θεβαιώσεως καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῆς ἐπιβληθέντος φόρου :

Νοεῖται ὅτι κατὰ τὴν διενέργειαν πάσης τοιαύτης θεβαιώσεως ὁ Διευθυντὴς χορηγεῖ τοιαύτας ἐκπτώσεις οἷας προβλέπει ὁ ἐπὶ τοῦ οἰκείου φορολογικοῦ ἔτους ἐφαρμοζόμενος νόμος, ὁ δὲ θάσει τῆς τοιαύτης θεβαιώσεως κατάβλητέος φόρος ἐπιβάλλεται συμφώνως πρὸς τοὺς συντελεστὰς οἱ ὁποῖοι προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ οἰκείου φορολογικοῦ ἔτους ἐφαρμοζομένου νόμου.

(2) Ὅσακις τις εἶναι ἐνοχος δόλου ἢ ἐσκεμμένης παραλείψεως, τὸ χρονικὸν ὄριον τῶν ἕξ ἐτῶν τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἐν τῷ ἐδαφίῳ (1) ἀυξάνεται εἰς δώδεκα ἔτη. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ Διευθυντὴς ἔχει ἐξουσίαν ὅπως διενεργήσῃ θεβαιώσεις δι' οἰονδήποτε ἔτος οὐχὶ ἐνωρίτερον τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1963.»

11. Ὁ βασικός νόμος διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθύς μετὰ τὸ ἄρθρον 26, τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἀρθροῦ, τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν 27 ἕως 33, ἐπαναριθμουμένων ὡς ἀρθρῶν 28 ἕως 34, ἀντιστοίχως :

Τροποίησις τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τῆς ἐνθέσεως νέου ἀρθροῦ.

«Λογιστικά
βιβλία.

27. Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' οἰουδήποτε προσώπου ἢ προσώπων τὴν τήρησιν τοιούτων βιβλίων καὶ ἀρχείων οἷα δυνατὸν νὰ εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξακριβώσεως τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προσώπου τούτου ἢ τῶν προσώπων τούτων.»

12. Τὸ ἄρθρον 29 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθύς μετὰ τὰς λέξεις «ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου» (2α γραμμὴ), τῶν λέξεων «περιλαμβανομένου οἰουδήποτε νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ Κοινοτικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπιβαλόντος φόρον ὑπὸ τὴν μορφήν φόρου εἰσοδήματος.»

Τροποίησις τοῦ ἀρθροῦ 29 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου.

13. Τὸ ἄρθρον 30 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

Τροποίησις τοῦ ἀρθροῦ 30 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου.

(α) διὰ τῆς ἐν τῷ ἔδαφίῳ (1) αὐτοῦ ἐνθέσεως, εὐθύς μετὰ τὰς λέξεις «κατέβαλε φόρον» (2α καὶ 3η γραμμὴ), τῶν λέξεων «ἢ προσωπικὸν φόρον ὑπὸ τὴν μορφήν φόρου εἰσοδήματος δύναμι τῶν διατάξεων οἰουδήποτε νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ Κοινοτικῆς Συνελεύσεως»·

(β) διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἔδαφίου (3) αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος ἔδαφίου :

«(3) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ ἔδαφίου (1), ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ἀρνηθῇ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν φόρου εἰς οἰουδήποτε πρόσωπον ἀναφορικῶς πρὸς οἰουδήποτε ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ πρόσωπον τοῦτο κατεδικάσθη δι' ἀδίκημα διαπραχθὲν κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος Νόμου ἢ οἰουδήποτε νόμου δύναμι τοῦ ὁποῦ ἐπεβλήθη ὁ φόρος (περιλαμβανομένου οἰουδήποτε νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ Κοινοτικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπιβαλόντος προσωπικὸν φόρον ὑπὸ τὴν μορφήν φόρου εἰσοδήματος) ἢ κατὰ τὸ ὁποῖον οἰουδήποτε τοιοῦτο ἀδίκημα διαπραχθὲν ὑπὸ τοῦ προσώπου τούτου κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος Νόμου συνεβιάσθη δύναμι τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 47.»

14. Τὸ ἔδαφίον (2) τοῦ ἀρθροῦ 32 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «ἐπεδόθη ἔνστασις ἢ» (1η γραμμὴ) καὶ «ἔνστασις ἢ» (3η γραμμὴ) καὶ τῆς προσθήκης εὐθύς μετὰ τὴν λέξιν «ἀποφασισθῇ» τῆς φράσεως «ἐκτὸς ἔάν τὸ Δικαστήριον ἄλλως ἀποφασίσῃ δύναμι τῶν διατάξεων τοῦ ἔδαφίου (3) τοῦ ἀρθροῦ 33:».

Τροποίησις τοῦ ἀρθροῦ 32 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου.

15. Τὸ ἄρθρον 33 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἀρθροῦ :

Κατάργησις τοῦ ἀρθροῦ 33 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου καὶ ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ νέου ἀρθροῦ.

«Προθεσμία
καταβολῆς
τοῦ φόρου.

33.—(1) Ἐκτὸς ἔάν ἄλλως προβλέπηται ἐν οἰουδήποτε ἔτέρῳ νόμῳ, ὁ φόρος καταβάλλεται ὡς ἀκολουθῶς :

(α) θάσει οἰουδήποτε βεβαιώσεως γενομένης ἐν οἰουδήποτε ἔτει ἐν σχέσει πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ φορολογικὸν ἔτος, τὴν πρώτην Δεκεμβρίου·

(β) θάσει οἰουδήποτε βεβαιώσεως γενομένης ἐν οἰουδήποτε ἔτει ἐν σχέσει πρὸς προηγούμενον φορολογικὸν ἔτος τι, τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ὁ ὁποῖος ἔπεται τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον δίδεται ἢ ἐν τῷ ἀρθρῷ 19 ἀναφερομένη εἰδοποίησις.

(2) Ὁσάκις υποβάλληται ἔνστασις, ὃ μὴ διαμφισθητοῦμενος φόρος καταβάλλεται ὡς ἐκτίθεται ἐν τῷ ἔδαφιῳ (1). Πᾶν ὑπόλοιπον φόρου τὸ ὁποῖον θὰ εὐρεθῆ ὡς ὀφειλόμενον καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ὃ ὁποῖος ἔπεται τοῦ μηνὸς ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκδίδεται ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἢ ἐπιτυχάνεται συμφωνία.

(3) Ὁσάκις υποβάλληται προσφυγή, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα ἀναβάλλον ἢ ρυθμίζον τὴν πληρωμὴν τοῦ διαμφισθητομένου φόρου ἢ οἰουδήποτε μέρους αὐτοῦ κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους ὡς τὸ Δικαστήριον θὰ ὀρίσῃ.»

Κατάργησις
τοῦ ἀρθροῦ 34
(ὡς τοῦτο ἐπα-
νηριθμήθη)
τοῦ βασικοῦ
νόμου καὶ
ἀντικατάστα-
σις αὐτοῦ
διὰ νέου
ἀρθροῦ.

16. Τὸ ἀρθρον 34 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου νέου ἀρθροῦ :

«Τόκος διὰ
τὴν μὴ
καταβολὴν
φόρου.

34.—(1) Ἐὰν οἰσοδήποτε φόρος δὲν καταβληθῆ μέχρι τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 33 ἀνωτέρω καθοριζομένων ἡμερομηνιῶν, οὗτος θὰ ἀνακτᾶται ὁμοῦ μετὰ τόκου, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποῖαν ὀφείλεται ὁ φόρος, πρὸς ἕξ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως.

(2) Ὁσάκις ἡ καθυστέρησις εἰς τὴν διενέργειαν θεβαίωσης ὀφείλεται εἰς ἐσκεμμένην παράλειψιν ἢ δόλον τοῦ φορολογουμένου, καταβάλλεται τόκος πρὸς ἕξ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ θεβαίωσις, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔτους ἐν τῷ ὁποίῳ ὄντως ἐγένετο ἡ τοιαύτη θεβαίωσις.

(3) Ὁσαύτως τὸ Δικαστήριον, ἐὰν ἐφ' οἰσοδήποτε προσφυγῆς ἤθελεν ἐκδώσει ἀπόφασιν ὅτι ὀφείλεται ὀρισμένος φόρος, κέκτηται ἐξουσίαν ὅπως ἐπιδικάσῃ τόκον ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου ποσοῦ ἕξ ἕξ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ὁ φόρος οὗτος καθίσταται πληρωτέος.

(4) Δὲν καταβάλλεται τόκος δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκτός ἐὰν τὸ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου τόκου ὑπερβαίῃ τὰς πέντε λίρας.

(5) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν εἰσπραξίν καὶ ἀνάκτησιν φόρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀνακτήσεως τοῦ ἐν τοῖς ἔδαφιοις (1) καὶ (2) ἀναφερομένου τόκου.

(6) Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν εἴτε θάσει τοῦ ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ νόμου ὃ ὁποῖος ἀφορᾷ εἰς τὴν εἰσπραξίν φόρων εἴτε ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἀρθρῳ 40 τοῦ παρόντος Νόμου.

(7) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ ὑποθέσεων τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1969 καὶ ἐπομένων φορολογικῶν ἐτῶν.»

Τροποποίησις
τοῦ βασικοῦ
νόμου διὰ
τῆς ἐνθέσεως
νέου ἀρθροῦ.

17. Ὁ βασικὸς νόμος διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ἀρθρον 34 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη), τοῦ ἀκολούθου νέου ἀρθροῦ :

«Καταβολή
φόρου διά
δόσεων

35. 'Ανεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 33 καὶ 34, ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅπως ὁ φόρος καταβληθῆ διὰ δόσεων εἰς ἡμερομηνίας ἄλλας ἢ αἱ ἐν τῷ ἔδαφί (1) τοῦ ἀρθροῦ 33 καθοριζόμεναι, μετὰ τόκου.»

18. Τὸ ἀρθρον 34 (ὡς τοῦτο ἀρχικῶς ἐπανηριθμήθη) διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται, τὰ ἀρθρα 35 καὶ 36 ἐπαναριθμοῦνται ὡς ἀρθρα 36 καὶ 37, ἀντιστοίχως, τὸ δὲ ἀρθρον 37 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἀρθροῦ :

Κατάργησις,
ἐπαναριθμη-
σις καὶ ἀντι-
κατάστασις
ἀρθρῶν τοῦ
βασικοῦ
νόμου.

«'Ανάκτησις
τοῦ φόρου
εἰς ὀρισμέναις
περιπτώσεσι.

37.—(1) 'Ανεξαρτήτως παντὸς ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν οἴῳ δήποτε ἑτέρῳ νόμῳ ἀφορῶντι εἰς τὴν εἰσπραξίν φόρων διαλαμβανομένου ἐάν ἐν οἰαδήποτε εἰδικῇ περιπτώσει ὁ Διευθυντὴς ἔχει λόγους νὰ πιστεῦῃ ὅτι φόρος ἐπιβληθεὶς ἐφ' οἰουδήποτε προσώπου δυνατὸν νὰ μὴ ἀνακτηθῆ, δι' ἐγγράφου αὐτοῦ εἰδοποιήσεως πρὸς τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον, δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ἐντὸς τῆς ἐν τῇ τοιαύτῃ εἰδοποιήσει ὀριζομένης προθεσμίας. Ὁ φόρος οὗτος καθίσταται ἐπὶ τούτῳ καταβλητέος κατὰ τὴν λήξιν τῆς οὕτως ὀρισθείσης προθεσμίας, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐάν ἐδόθη οἰαδήποτε εἰδοποίησις περὶ ἐνστάσεως εἰς τὴν θεβαιώσειν, ἐν περιπτώσει δὲ παραλείψεως καταβολῆς αὐτοῦ καθίσταται πάραυτα ἀνακτητὸς καθ' οἰουδήποτε τρόπον καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου, ἐκτὸς ἐάν παρασχεθῆ ἀσφάλεια διὰ τὴν καταβολὴν αὐτοῦ ἱκανοποιούσα τὸν Διευθυντὴν.

(2) 'Εάν ἐν οἰαδήποτε εἰδικῇ περιπτώσει ὁ Διευθυντὴς ἔχη λόγον νὰ πιστεῦῃ ὅτι φόρος ἐπιβληθεὶς ἐφ' οἰουδήποτε ἀντικειμένου φόρου δι' οἰουδήποτε φορολογικὸν ἔτος δυνατὸν νὰ μὴ ἀνακτηθῆ, δύναται καθ' οἰουδήποτε χρόνον—

(α) δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' οἰουδήποτε προσώπου ὅπως τοῦτο πάραυτα ἢ ἐντὸς προθεσμίας καθοριζομένης ἐν τῇ τοιαύτῃ εἰδοποιήσει ὑποβάλλῃ φορολογικὴν δήλωσιν καὶ παράσχη στοιχεῖα τοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου·

(β) νὰ φορολογήσῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου ἢ, ἐάν σημειωθῆ παράλειψις ὑποβολῆς οἰασδήποτε φορολογικῆς δηλώσεως ἢ ἐάν ὁ Διευθυντὴς δὲν ἱκανοποιήται ἐκ τῆς τοιαύτης δηλώσεως, ἐπὶ τοσοῦτου ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου ὅσον ὁ Διευθυντὴς ἤθελε κρίνει εὐλογον· καὶ

(γ) δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως πρὸς τὸ φορολογηθέν πρόσωπον νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως πάραυτα παρασχεθῆ ἀσφάλεια διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ἱκανοποιούσα αὐτόν.

(3) 'Εάν ἐν οἰαδήποτε εἰδικῇ περιπτώσει ὁ Διευθυντὴς ἔχη λόγους νὰ πιστεῦῃ ὅτι ὁ φόρος ἐφ' οἰουδήποτε ἀντικειμένου τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβάλλοντος τὸν φόρον νόμου, θὰ ὑπέκειτο εἰς φορολογίαν καθ' οἰουδήποτε μελλοντικὸν φορολογικὸν ἔτος δυνατὸν νὰ μὴ ἀνακτηθῆ, δύναται καθ' οἰουδήποτε χρόνον—

- (α) δι' έγγραφου ειδοποίησεως πρὸς τὸ πρόσωπον ὑπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ὠφείλετο ἢ καταβολῇ τοῦ φόρου ἢ ὀρίση χρονικὸν διάστημα διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιβληθῇ φόρος καὶ ἢ ἀπαιτήση παρὰ τοῦ προσώπου τούτου ὅπως ἐντὸς τῆς ἐν αὐτῇ ὀριζομένης προθεσμίας ὑποβάλλῃ φορολογικὰς καταστάσεις καὶ στοιχεῖα τοῦ τοιούτου ἀντικειμένου φόρου διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα· καὶ
- (β) ἢ ἐπιβάλῃ φορολογίαν ἐπὶ τοῦ προσώπου τούτου ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου ἢ, ἐὰν σημειωθῇ παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ ἐὰν ὁ Διευθυντὴς δὲν ἱκανοποιητῆται ἐκ τῆς τοιαύτης δηλώσεως, ἐπὶ τοσούτου ποσοῦ ὅσον ὁ Διευθυντὴς ἤθελε κρίνει εὐλογον. Ἡ τοιαύτη φορολογία ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν συντελεστὴν τοῦ φόρου, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, διὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ἢ φορολογία.

(4) Γνωστοποίησις τῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου (2) ἢ (3) ἐπιβληθείσης φορολογίας ἐπιδίδεται εἰς τὸ φορολογηθὲν πρόσωπον, πᾶς δὲ οὕτως ἐπιβληθεὶς φόρος εἶναι καταβλητέος ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀπαιτήσῃ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ παραλείψεως καταβολῆς, ἐὰν δὲν παρασχεθῇ ἀσφάλεια διὰ τὴν καταβολὴν αὐτοῦ ἱκανοποιούσα τὸν Διευθυντὴν καθίσταται πάραυτα ἀνακτητὸς καθ' οἰονδήποτε τρόπον καθοριζόμενον ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἐδόθη οἰαδήποτε ειδοποίησις περὶ ἐνστάσεως εἰς τὴν ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν.»

Ἐπαναριθμη-
σις ἄρθρων.

19. Τὰ ἄρθρα 37 ἕως 50 τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος ἐπαναριθμοῦνται ὡς ἄρθρα 38 ἕως 51, ἀντιστοίχως.

Τροποίησις
τοῦ ἄρθρου
39 (ὡς τοῦτο
ἐπανηριθμήθη)
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

20. Τὸ ἄρθρον 39 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν τῷ ἐδαφίῳ (3) αὐτοῦ ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «προσθέτου ποσοῦ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπ' αὐτοῦ» (7ῃ γραμμῇ) διὰ τῶν λέξεων «τόκου ἕξ ἕξ τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως».

Κατάργησις
τοῦ ἄρθρου
44 (ὡς τοῦτο
ἐπανηριθμήθη)
τοῦ βασικοῦ
νόμου καὶ
ἀντικατάστα-
σις αὐτοῦ
διὰ νέου
ἄρθρου.

21. Τὸ ἄρθρον 44 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ νέου ἄρθρου :

«Ψευδῆς
δήλωσις.
κ.λ.π.

44.—(1) Πᾶς ὅστις δολίως ἢ ἐσκεμμένως—

- (α) ὑποβάλλει οἰανδήποτε ἀνακριθεῖν κατάστασιν ἢ δήλωσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ· ἢ
- (β) ὑποβάλλει οἰανδήποτε ἀνακριθεῖν κατάστασιν ἢ δήλωσιν ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε ἀπαιτήσιν δι' οἰανδήποτε ἔκπτωσιν· ἢ
- (γ) ὑποβάλλει εἰς τὸν Διευθυντὴν οἰουσδήποτε ἀνακριθεῖς λογαριασμούς· ἢ
- (δ) παρέχει, δίδει, προσάγει ἢ διενεργεῖ οἰανδήποτε ἀνακριθεῖν πληροφορίαν, πιστοποιητικὸν, ἔγγραφα.

άρχεια, κατάλογον ἢ δήλωσιν,

ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς φορολογικῆς αὐτοῦ ὑποχρεώσεως εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος.

(2) Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον τὸ ὁποῖον συνεργεῖ, βοηθεῖ, συμβουλεύει, ὑποκινεῖ ἢ παροτρύνει πρόσωπόν τι—

(α) ὅπως ἐνεργήσῃ, παραδῶσῃ ἢ παράσῃ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου οἰανδήποτε δήλωσιν, κατάστασιν, ἀπαίτησιν, κατάλογον, λογαριασμοὺς ἢ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι ψευδῆ ἐν τινι οὐσιώδει αὐτῶν στοιχείῳ· ἢ

(β) ὅπως τηρῆ ἢ ἐτοιμάσῃ οἰονδήποτε λογαριασμόν ἢ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον εἶναι ψευδές ἐν τινι οὐσιώδει αὐτοῦ στοιχείῳ ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε ἀντικείμενον φόρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι καταβλητέος φόρος,

εἶναι ἔνοχον ἀδικήματος.

(3) Πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον διαπράττει οἰονδήποτε ἀδικήμα καθοριζόμενον ἐν τῷ ἔδαφίῳ (1) ἢ (2) ὑπόκειται, ἐπὶ τῇ καταδικῇ του, εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς πεντακοσίας λίρας ἢ εἰς φυλάκισιν διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαίνον τὰ τρία ἔτη ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς τῆς φυλάκισεως καὶ τῆς χρηματικῆς τοιαύτης· προσέτι δέ, ἐὰν εἶναι πρόσωπον καταδικασθὲν δι' ἀδικήμα καθοριζόμενον ἐν τῷ ἔδαφίῳ (1)—

(α) καταβάλλει τὸ ποσὸν τοῦ συνεπέλα τῆς δολλῆς ἢ ἐσκεμμένης πράξεως αὐτοῦ ἀπολεσθέντος φόρου· καὶ

(β) ἐπιβαρύνεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διὰ περαιτέρω ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ διπλάσιον τοῦ ἐπιπροσθέτου φόρου ὃ ὁποῖος κανονικῶς ἐπιβαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου φόρου διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος.

Τὰ ἐν τοῖς παραγράφοις (α) καὶ (β) ὀριζόμενα ἐπιπρόσθετα ποσὰ εἶναι ἀνακτητὰ κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προβλεπόμενον τρόπον.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἔδαφιου (2) δήλωσις, κατάστασις, ἀπαίτησις, κατάλογος, λογαριασμός, ἔγγραφον ἢ στοιχεῖα θεωροῦνται ὡς ψευδῆ ἐν τινι οὐσιώδει αὐτῶν στοιχείῳ ἐὰν ἐσκεμμένως παραλειφθῇ ἐξ αὐτῶν οἰανδήποτε πληροφορία ἢ οἰονδήποτε ποσὸν τὸ ὁποῖον κανονικῶς ὄφειλε νὰ περιληφθῇ ἐν αὐτοῖς.»

22. Τὸ ἄρθρον 45 (ὡς τοῦτο ἐπανηριθμήθη) τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀριθμήσεως τοῦ ὑφισταμένου μέρους αὐτοῦ ὡς ἔδαφιου (1) καὶ τῆς εὐθὺς μετὰ τοῦτο προσθήκης τοῦ ἀκολουθοῦ νέου ἔδαφιου :

Τροποποίησις
τοῦ ἄρθρου 45
(ὡς τοῦτο ἐπι-
νηριθμήθη)
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

«(2) Τὸ Δικαστήριον δύναται ἐπιπλέον νὰ διατάξῃ τὸ καταδικασθὲν πρόσωπον ὅπως δώσῃ τοιαύτην εἰδοποίησιν, κατάστασιν, κατάλογον ἢ στοιχεῖα οἷα δυνατόν ἀπητήθησαν παρ' αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποσταλείσης αὐτῷ εἰδοποιήσεως.»

Κατάργησις
του άρθρου 46
(ως τούτο επανηριθμήθη)
του βασικού
νόμου και
αντικατάστασις
αυτού
διά νέου
άρθρου.

23. Το άρθρον 46 (ως τούτο επανηριθμήθη) του βασικού νόμου διά του παρόντος καταργείται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου νέου άρθρου :

«**Συμβιβασμός** 46. Ο Διευθυντής δύναται να συμβιβάση οιονδήποτε **αδίκημα** διαπραχθέν κατά παράβασιν του παρόντος Νόμου, δύναται δέ, πρό της εκδόσεως αποφάσεως του Δικαστηρίου, να συμβιβάση οιαδήποτε δύναμει τούτου ληφθέντα δικαστικά διαθήματα υπό τοιούτους όρους οίους ούτος ήθελεν, ένασκών διακριτικήν έξουσίαν, θεωρήσει πρέποντας, μετά πλήρους έξουσίας όπως αποδεχθή χρηματικήν πληρωμήν παρά του υπέχοντος ευθύνην προσώπου μη υπερβαίνουσαν τó ανώτατον όριον της ποινής εις την όποιαν τούτο υπόκειται ή εις την όποιαν υπάρχει Ισχυρισμός ότι υπόκειται δύναμει του παρόντος Νόμου διά τó **αδίκημα** τούτο.»

Κατάργησις
του άρθρου 51
(ως τού
επανηριθμήθη)
του βασικού
νόμου και
αντικατάστασις
αυτού
διά νέου
άρθρου.

24. Το άρθρον 51 (ως τούτο επανηριθμήθη) του βασικού νόμου διά του παρόντος τροποποιείται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου νέου άρθρου :

«**Επιφυλάξεις** 51.—(1) Άπαντες οί κανονισμοί και τά διατάγματα τά όποία έξεδόθησαν, οί διορισμοί οί όποιοι έγέγοντο και αί ειδοποιήσεις αί όποία έξεδόθησαν ή έδόθησαν δύναμει του περι Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου, ή δύναμει του περι Φορολογίας του Εισοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου, ή δύναμει τών διατάξεων οιονδήποτε νόμου ψηφισθέντος υπό της Κοινοτικής Συνελεύσεως διά την έπιβολήν προσωπικών φόρων υπό την μορφήν φόρου εισοδήματος, λογίζονται ως εκδοθέντες, γενόμενοι ή δοθέντες δύναμει του παρόντος Νόμου και εξακολουθοῦσι τελούντες έν πλήρει Ισχύϊ μέχρις ότου ανακληθῶσι, καταργηθῶσιν, άκυρωθῶσιν ή αντικατασταθῶσι δύναμει του παρόντος Νόμου.

Κεφ. 323.

58 του 1961
4 του 1963
21 του 1966.

(2) Δήλωσις περι τρήσεως του άπορρήτου γενομένη, δύναμει τών διατάξεων του άρθρου 4 του περι Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου, ή του έδαφίου (1) του άρθρου 4 του περι Φορολογίας του Εισοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου, ή δύναμει τών αντιστοιχων διατάξεων οιονδήποτε νόμου ψηφισθέντος υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως διά την έπιβολήν προσωπικών φόρων υπό την μορφήν φόρου εισοδήματος, ύφ' οιονδήποτε λειτουργού του Τμήματος Έσωτερικών Προσόδων υπηρετούντος κατά την ήμερομηνίαν της έναρξεως της Ισχύος του παρόντος Νόμου λογίζεται ως γενομένη δύναμει τών διατάξεων του παρόντος Νόμου.

Κεφ. 323.

(3) Οιαδήποτε βεβαίωσις γενομένη δύναμει του περι Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου ή οιονδήποτε νόμου ψηφισθέντος υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως διά την έπιβολήν προσωπικών φόρων υπό την μορφήν φόρου εισοδήματος και μη διευθετηθείσα τελικώς λογίζεται ως γενομένη δύναμει τών διατάξεων του παρόντος Νόμου πῶσα δέ περαιτέρω σχετική έέργεια εις τó στάδιον εις τó όποιον εύρίσκεται κατά την ήμερομηνίαν της έναρξεως της Ισχύος του παρόντος Νόμου λαμβάνεται δύναμει τῶν διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(4) Ἐὰν ὑφίσταται οἰαδήποτε ὑποχρέωσις διὰ πληρωμὴν φόρου δυνάμει τῶν διατάξεων οἰουδήποτε νόμου ἐπιβαλόντος τὸν φόρον τοῦτον (περιλαμβανομένου νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ Κοινοτικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπιβαλόντος προσωπικῶν φόρον ὑπὸ τὴν μορφήν φόρου εἰσοδήματος) ὁ ὁποῖος δὲν τελεῖ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ὁ φόρος οὗτος δὲν καθωρίσθη ἢ/καὶ εἰσεπράχθη κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἡμέραν, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἢ/καὶ εἰσπράττεται ἢ/καὶ ἀνακτᾶται δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου :

Νοεῖται ὅτι οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ διαλαμβανόμενων τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐφ' οἰαδήποτε θεβαιώσεως, ἢ ὁποῖα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δὲν ἔχει γίνεαι διὰ φορολογικὸν τι ἔτος πρὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1955.

Κεφ. 323.

(5) Οἰονδήποτε ἀδίκημα διαπραχθὲν ὑφ' οἰουδήποτε προσώπου κατὰ παράβασιν τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος Νόμου ἢ οἰουδήποτε νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ Κοινοτικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπιβαλόντος προσωπικῶν φόρον ὑπὸ τὴν μορφήν φόρου εἰσοδήματος καὶ μὴ διευθετηθὲν τελικῶς, λογίζεται ὡς διαπραχθὲν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ πᾶσα ποινὴ εἰς τὴν ὁποῖαν οἰονδήποτε πρόσωπον ὑπόκειται δυνάμει οἰουδήποτε τῶν προαναφερθέντων νόμων, λογίζεται ὡς ποινὴ εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπόκειται τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, πᾶσα δὲ περαιτέρω σχετικὴ ἐνέργεια λαμβάνεται δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου :

Νοεῖται ὅτι οὐδεμίαν ποινὴ ἐπιβαλλομένη δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου θὰ ὑπερβαίῃ τὴν ποινὴν ἢ ὁποῖα προεβλέπετο ἐν τῷ οἰκείῳ νόμῳ ὁ ὁποῖος ἐτέλει ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποῖαν διεπράχθη τὸ ἀδίκημα ἢ τὸ προαναφερθὲν πρόσωπον κατέστη ὑποκείμενον εἰς τὴν ποινὴν.».